

כתובות מד

מתני'. המארס את בתו וגרשה, אירסה ונתארמלה - כתובתה שלו; השיאה וגרשה, השיאה ונתארמלה - כתובתה שלה; ר' יהודה אומר: הראשונה של אב, אמרו לו: (אם) משהשיאה אין לאביה רשות בה.

פסיקה שנלמדת מהמשנה: טעמא דהשיאה וגרשה, השיאה ונתארמלה, אבל נתארמלה תרי זמני - תו לא חזיא לאינסובי, ואגב אורחיה קא סתים לן תנא כרבי, דאמר: בתרי זמני הויה חזקה.

רבי יהודה אומר: הראשונה של אב.

שאלה: מ"ט דרבי יהודה?

תשובה: רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו: הואיל ומשעת אירוסין זכה בהן האב.

קושי: מתיב רבא, **רבי יהודה אומר: הראשונה של אב, ומודה רבי יהודה, במארס את בתו**

כשהיא קטנה ובגרה ואח"כ נשאת, שאין לאביה רשות בה; אמאי? ה"נ לימא: הואיל ומשעת

אירוסין זכה בהן האב!

תשובה גירסה 2: אלא אי אתמר הכי אתמר, רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו: הואיל וברשותו נכתבין.

עוד שאלה בנושא: ומיגבא מאימת גביא? מתי משתעבדים הנכסים של הבעל? משעת אירוסין או

משעת כתיבת הכתובה?

רב הונא	רב אסי
מנה מאתים מן האירוסין, ותוספת מן הנשואין	אחד זה ואחד זה מן הנשואין
<u>קושי על שיטת רב הונא</u> : ומי אמר רב הונא הכי? והאתמר: הוציאה עליו שתי כתובות, אחת של מאתים ואחת של שלש מאות, ואמר רב הונא: באתה לגבות מאתים - גובה מזמן ראשון, שלש מאות - גובה מזמן שני; ואם איתא, תיגבי מאתים מזמן ראשון ומאה מזמן שני!	
כתובה 1	כתובה 2
הסכום	300
תאריך	סיון
רב הונא	אם באת לגבות 200, גובה מניסן
שאלת הגמרא	אם באת לגבות 300, גובה מסיון
דחיית הקושי ובכך הבנת דברי רב הונא	אם היא גובה 300, למה לא ניתן לה 200 מניסן (שזה מזמן האירוסין) ו100 מסיון (זמן כתיבת הכתובה)
	לפי הבנה זו, הכתובה השנייה לא מבטל את הראשונה ולכן למה לא תגבה 500 - בהבנה שה300 זה תוספת ל500? הסיבה שלא גובים 500 זה בגלל שהוא לא כתב את זה בלשון תוספת ולכן ברור שכוונתו שאם תגבי 300, את מוחלת על השיעבוד הראשון ואם לא, אז רק תגבי 200.

הצעה בשיטת רב הונא: לימא, פליגא דרב נחמן, דאמר רב נחמן: שני שטרות היוצאין בזה אחר זה - ביטל שני את הראשון!

דחיית ההצעה: לאו מי איתמר עלה, אמר רב פפא: ומודה ר"נ, דאי אוסיף ביה דיקלא - לתוספת כתביה? הכא נמי הא אוסיף לה מידי.

דברי רב נחמן לפי הבנת רב פפא: גופא, אמר רב נחמן: שני שטרות היוצאין בזה אחר זה - ביטל שני את הראשון. אמר רב פפא: ומודה רב נחמן, דאי אוסיף ביה דיקלא - לתוספת כתביה.

דיון בדבריו: פשיטא,

שטר ראשון	שטר שני	האם מבטל הראשון את השני ולמה?
במכר	במתנה	כן - ליפות כחו הוא דכתב ליה, משום דינא דבר מצרא
במתנה	במכר	כן - משום דינא דבעל חוב הוא דכתב כן
מכר	מכר	ביטל שני את הראשון
מתנה	מתנה	פרס אמר: אימר אודויי אודי ליה, רב אחא אמר: אימר אחולי אחליה לשיעבודה מאי בינייהו? איכא בינייהו: אורועי סהדי, ולשלומי פירי, ולטסקא

פסיקות הלכה בשעבוד בכתובה ממתי:

דאמר רב יהודה אמר שמואל משום ר"א בר"ש: מנה מאתים מן האירוסין, ותוספת מן הנישואין; וחכ"א: אחד זה ואחד זה מן הנישואין.

והלכתא: אחד זה ואחד זה מן הנישואין.

דברים פרק כב

(יג) כי יקח איש אשה ובא אליה וישנאה :

(יד) ושם לה עלילת דברים והוצא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים :

(טו) ולקח אבי הנער ואמה והוציאו את בתולי הנער אל זקני העיר השערה :

(טז) ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה :

(יז) והנה הוא שם עלילת דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר :

(יח) ולקחו זקני העיר ההוא את האיש ויסרו אתו :

(יט) וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנער כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו :

(כ) ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנער :

(כא) והוציאו את הנער אל פתח בית אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך :